

(המשך מעמוד 21)

הגבר של צה"ל, מחוספס, נוקשה, אבל בוֹדאט, איש צבא צריך להיראות. ואז מתחיל ויכוח על אנשים בממשלה יוצאי צבא, ברילב ועוד. לים מודיע: „מי ש" הוכיח את עצמו גם בצד המדיני הוא רבין". וגזקי מודיע שחיים ברילב בחיים הפוליטיים הוא „חונטריש גדול". קטע זה לא הופיע ביומנו של יוסי גרסיאני, שפורסם בבמחנה.

מישפט

עבירה של קלון

מעשה מגונה שנעשה

ביחידה צבאית בימי המליחמה

הופך לשעוררייה פוליטית

ב־15 באוקטובר 1973, התכוננו כוחות צה"ל בחזית הדרום לחצות את תעלת סואץ ולתקוף את המצרים ממערב לתעלה. בצפון עמדו כוחות צה"ל לחצות את הקו הסגול ולהתקדם לעבר דמשק. ואילו ביחזית עירת העולים שדרות שבנגב, ניסה קצין הג"א סרן (מיל.) יעקב אלקבץ לתיקוף את בתו של רס"ר היחידה שלו. בתוקף תפקידו היה אלקבץ אחראי לפעולות ההתנדבות של הנוער בשדרות. בין המתנדבות היתה גם בתו בת ה־17 וחצי של הרס"ר. נראה שמתח המילחמה השפיע על סרן אלקבץ, שכן בתו של הרס"ר האשימה אותו כי ניסה לבצע בכוח מעשה־מגונה בגופה.

עבירה משמעתית. בעקבות חקירה שנוהלה על־ידי המשטרה הצבאית הועמד אלקבץ לדין בפני בית־דין משמעתי. הוא הושעה מתפקידו וקיבל גישה. אולם אביו של הנער לא הסתפק בכך. הוא סבר שאי־אפשר לדון בעבירה מסוג זה כבעבירה משמעתית קלה. בליבו קינן החשש כי אלקבץ נהנה מיהס מיוחד, שכן הוא ידוע בעיירה כאחד מעסקני המערך, ניצב ברשימת המערך בבחירות המקומיות במקום השני, מיד אחרי ראשי המועצה לשעבר, יהונתן יפרח. האב פנה לנציב קבילות החיילים חיים לסקוב, התלונן בפניו על עיוות הדין ש־נעשה, לדעתו, בטיפול בתלונתה של בתו. על פי הוראות נציב קבילות החיילים,

נאשם אלקבץ יחס מיוחד?

הועבר העניין לטיפולו של הפרקליט הר צבאי הראשי, אלוף־מישנה צבי ענבר. זה בדק את התיק, הגיע למסקנה כי יש ראיות לכאורה להעמיד את אלקבץ בפני בית־דין צבאי באשמה של ביצוע מעשה מגונה ככוח לפי החוק הפלילי. לחץ לבריטוי התלונה. בינתיים נערי כו הבחירות. המערך איבד את השלטון במעשה המקומית בשדרות. אבל אלקבץ נבחר כמוכיר מועצת־הפעלים המקומית. אם יורשע בדין בבית־הדין הצבאי, כנראה שיצטרך לוותר על תפקיד זה, שכן העבירה היא מסוג העבירות שיש בהן קלון. עתה מנסים אנשי המערך בשדרות לי שפיע על אביו של המתלוננת לבטל את התלונה שהביאה להעמדתו של אלקבץ לדין. השבוע טען אלקבץ כי כל הפרשה מקורה בתכנים מסלגתיים מקומיים בי שדרות. אבל אם לא היה זה כך עד עכ שיו, נראה כי עתה היא אומנם תהפוך לכזאת. המעשה המגונה שבוצע או לא בוצע בגופה של הקטינה, יכריע את הי קאריירה הפוליטית של העסקן אלקבץ.

האצילים!

בגן־החיות בתל־אביב כלוא זה למע־ לה משנה כלב־צייד מגזע פויטר. מזור נו מוגש לו בשעה קבועה, אך אפילו לי טיול של צהריים, המוענק לכל אסיר־עור לם רגיל, אין הוא זוכה. פישעו היחיד של הפויטר הוא בכך שמוצאם של הכלבים מן הזאבים.

מבקרי גן־החיות, הורים עם ילדיהם בי טיול של שבת, או בני־נוער חובבי חי, המטיילים לתומם בשבילי הגן, ומגיעים לקירבת סוגרה של הזאבה המנומרת, יידהמו לפתע למישמע יללה מקפאת־דם, ולאחריה טפחת הבטות רמות.

מבט מקרוב, אל תוך הסוגר, יגלה לי עיניהם מחזה שאינו מקובל אפילו בגן־ חיות. במחיצת הזאבה המנומרת, הרובצת בתא, שוכן כלב פויטר גדול, שחור־ לבן. הכלב, משחש בהתקרבותם של בני־ אדם אל הכלוב, נתקף טירוף. הוא נוהם, מיילל, מונק על הסורגים ונחבט בהם, משתולל שעה ארוכה עד שאוחז בו הי ייאוש. ואז הוא מצטנף בפניתו וטומן רא־

בגן החיות בת"א גר זאב עם כלב -

מאונס!

שו בין כפותיו. המכס העצוב, מבע הה־ למה עם הגורל — „מבט של כלב", כפי שמכנים אותו בני־האדם, אינו מש מעל פניו אף לרגע. כל מי שגורלו המזור של הכלב נוגע לליבו, הגם שאינו מבין את המתרחש, אינו יכול לעצור בעצמו, עובר בדילוג מעל גדר־הביטחון המפרידה בין השביל לבין הכלוב, למרות האיסור המפורש, קורא לכלב ומנסה להרגיעו בליטוף, או במילה טובה. הכלב מפגין מייד שימחה גלויה, מכשכש בזנבו בעליצות ומלקק את ידו של האיש.

* * *

זאבה רובצת כל העת בפניה, עור קבת בעירנות אחר המתרחש. הש־ תוללותו של הכלב, המסתער על הגדר ונופל, וגופו נחבט בריצפה הקשה, אינה מזיזה אותה ממקומה. אך כאשר ניגש מבקר כלשהו ללטף את הכלב, מייד היא מתנערת מריבצה, מונקת על הכלב ומני סה להפנות את שימת־ליבו אליה. ממש אהבה ניקובת נוסח זאבים. סאשר פונה המבקר המשתומם ללכת מן התא, ניתקף הפויטר השתוללות מהר דשת, מסתער על הגדר כאחור־אמוק, מזי דקף על רגליו האחוריות ומיילל כמטר רף. אינך צריך להיות מומחה לבעלי־חיים

על־מנת להבין כי הכלב בודד וגואש, כמה לחברת בני־אדם, כטבע הכלבים. ברור גם שהוא סולד מכל מגע עם הזא־ בה. מריחה ומנכחותה הפיסית.

* * *

כתב, „העולם הזה", שנדהם אף הוא מן המחזה, שאל אחד העובדים בגן לפשר העניין. העובד, שביקש להישאר בעילום־שם, סיפר:

הזאבה והכלב כנזוב אהבה יניכזבת

„הכלב נמצא כאן כבר למעלה משנה. מנסים לזווג ביניהם, בכוח. לא יוציאו אותו מהכלוב עד שהוא יודוג איתה. אבל מאז שהוא שם, הזאבה עברה כבר כמה עונות־ייחום, ועוד לא קרה שום דבר. הי כלב בורח ממנה. לפעמים הוא אפילו ישן מחוץ למלונה, רק כדי לא להיות קרוב אליה.

„הוא סובל גורא. אם יוציאו אותו מה־ תא, הוא כבר לא ייגע בה לעולם. לכן החליטו לכלוא אותו שם, עד שהניסיון יצלח, אפילו אם זה ייקח הרבה זמן. בר סוף לא תהיה לו ברירה. כשהם יצליחו, נראה מה יהיו התוצאות."

בינתיים, הכלב מתענה. הוא אינו יכול לדעת שגן־החיות התל־אביבי מבקש לי התברך, באמצעותו, ביצור־כלאיים מון חדש.

„לא היו דברים מעולם", טוען מנהל גן־החיות, הד"ר משה אברם. „לא מת־ ואכזרים לכלב, ולא נעשה כאן שום דבר יוצא־דופן. הכלב הזה אוהב חברת זאבים. מדוע הוא מונק על הגדר בטירוף? פשוט מאוד, הוא אוהב גם חברת בני־ אדם. בכלל, יש ביניהם יחסים ידידותיים מאוד. אין מקום לדאגה ביחס למצבו הי נפשו של הכלב."

גם הרופא הווטרינרי של אגודת צער־ בעלי־חיים הודה, כי ידוע לו על ניסיון הכלאה בין הפויטר לזאבה, הנערך בגן־ החיות, אבל כדי להרשיע את האשם בי־ אכזריות, צריך להוכיח זאת". אמר. כל מבקר בגן יוכל לספק לו הוכחה זו.